RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.042 van 4 oktober 2002
in de zaak A. 127.487/XIV-11.965.

In zake : XXX
en in naam van haar minderjarig kind XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. KADIMA-MPOYI,
kantoor houdende te 4430 ANS,
rue W. Jamar 105

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 30 december 1968, in eigen naam en in naam van haar minderjarig kind XXX, geboren op 17 oktober 1999, beiden van Angolese nationaliteit, op 1 oktober 2002 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 oktober 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op vrijdag 4 oktober 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. KADIMA-MPOYI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoekster op goede gronden aanvoert dat zij met haar verzoekschrift van 1 oktober 2002 alert en diligent heeft gehandeld, vermits haar repatriëring is voorzien op zaterdag 5 oktober 2002 om 22.15 uur; dat bijgevolg is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

1.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoekster een enig middel afleidt uit de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de verwerende partij het dossier van verzoekster bij de Portugese ambassade in Angola niet heeft opgevraagd, zijnde de ambassade die aan verzoekster een visum heeft verleend; dat de verwerende partij evenmin, alvorens de bestreden beslissing te nemen, contact heeft opgenomen met de familie van verzoekster in Portugal; dat verzoekster daaraan toevoegt dat de verwerende partij het reismotief van verzoekster niet heeft gecontroleerd en evenmin rekening heeft gehouden met het feit dat de reischeque van verzoekster werd gestolen; dat verzoekster tenslotte doet gelden dat zij wordt verwacht in Portugal bij de heer A. en bij mevrouw M. R., wonende te 1120 LISSABON, rua Konde Rendondo 09; dat deze familie verzoekster zou opvangen;

1.2.1. Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd:

"(...)

artikel 3, eerste lid, 3/: kan geen documenten overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden. Betrokkene verklaart naar Portugal te reizen om een bezoek te brengen aan haar zus. Alvorens door te reizen wenst zij eerst nog een paar dagen in Luik te verblijven bij een familielid. Het betrokken familielid, Dhr. D. L., bevestigt deze stelling van betrokkene. Daarentegen ontkent hij haar te vergezellen naar Portugal en de kosten van deze reis te dragen. Kan geen enkel document voorleggen waaruit blijkt dat zij effectief zal doorreizen naar Portugal (vliegtuig-, treinticket, ...).

artikel 3, eerste lid, 4/ : beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de duur van het voorgenomen verblijf, en is niet in staat die middelen wettelijk het (te) verwerven; de betrokkene is slechts in het bezit van ongeveer 150 euro voor een voorgenomen verblijf van 7 dagen. Hierdoor voldoet zij niet aan de geldende richtbedragen voor Portugal (nl. 74,82 euro voor elke binnenkomst + 39,90 euro/dag/persoon). Dient dus minimum over 708,24 euro te beschikken.

(...)";

1.2.2. Overwegende dat verzoekster de motieven waarop de bestreden beslissing steunt niet weerlegt; dat deze motieven op het eerste gezicht pertinent, draagkrachtig en afdoende zijn en een juiste toepassing maken van artikel 3, eerste lid, 3/ en 4/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat bovendien de bestreden beslissing een determinerend motief inhoudt dat als volgt kan worden samengevat: het familielid van verzoekster, de heer D.L., ontkent dat hij verzoekster zal vergezellen naar Portugal en hij ontkent dat hij de reiskosten van verzoekster zal dragen, zodat het toeristisch motief dat verzoekster als reismotief inroept, niet is bewezen; dat dit wordt bevestigd door de omstandigheid dat verzoekster geen enkel document kan voorleggen waaruit blijkt dat zij effectief zal doorreizen naar haar familie in Portugal, zoals een vliegtuig- of treinticket, toeristische folders, landkaarten en dergelijke; dat bijgevolg het enig middel niet ernstig is en dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

1.3. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoekster doet gelden dat zij en haar twee jaar oude dochter, door het feit dat zij sinds hun aankomst in een gesloten centrum zijn ondergebracht, een psychologisch en moreel trauma dreigen op te lopen; dat verzoekster stelt dat zij pas bevallen is en dat zij deze opsluiting niet aankan, en dat haar dochter het risico loopt getraumatiseerd te blijven voor haar leven; dat verzoekster daaraan toevoegt dat, wanneer zij en haar dochter zouden worden teruggedreven naar hun land van herkomst, deze situatie hen een psychologisch en moreel ongemak kan bezorgen, zodat zij mogelijks een beroep zullen moeten doen op de bijstand van een psycholoog;

Overwegende dat volgens een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State de verzoekende partij zeer concrete gegevens dient aan te voeren die het door haar omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan aantonen en tevens dat dit nadeel persoonlijk en specifiek dient te zijn; dat het nadeel bovendien geconcretiseerd dient te zijn, omdat er een geïndividualiseerd verband dient te bestaan tussen de verzoekende partij en het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat het nadeel dat verzoekster aanvoert niet geconcretiseerd wordt en een hypothetisch karakter vertoont; dat zij niet preciseert welk psychologisch nadeel haar door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou worden berokkend; dat verzoekster desbetreffend geen begin van bewijs aanbrengt, doch zich beperkt tot vage beweringen over mogelijke psychologische gevolgen; dat verzoekster deze gevolgen bovendien grotendeels verbindt aan haar opsluiting in een gesloten centrum; dat de Raad van State niet bevoegd is inzake vrijheidsberoving, zodat hieromtrent geen uitspraak kan worden gedaan; dat bijgevolg niet is voldaan de derde cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

2. Overwegende dat de ingestelde vordering op grond van de voorgaande overwegingen, moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier oktober tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**